

بررسی اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر تعدیل طرحواره‌های ناسازگار در دختران ۱۴ الی ۱۸ ساله دارای گرایش به خودکشی

احد عبدی^۱، نفیسه حناچی^۲

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، تفرش، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی، دانشگاه آزاد، تهران، ایران

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر تعدیل طرحواره‌های ناسازگار در دختران ۱۴ الی ۱۸ ساله دارای گرایش به خودکشی بود. **روش:** پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش از نوع پژوهش‌های مداخله‌ای با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری حاضر شامل کلیه دختران ۱۴ الی ۱۸ ساله مراجعه‌کننده به کلینیک مشاوره و روان‌درمانی نوید مهر در منطقه ۱۸ شهر تهران در طی دوره‌ی زمانی خرداد ۱۳۹۸ لغایت مرداد ۱۳۹۸ با افکار گرایش به خودکشی بر اساس پرسشنامه افکار خودکشی بک بود. برای انتخاب نمونه مورد مطالعه از روش نمونه‌گیری هدفمند و در دسترس با گمارش تصادفی در گروه‌ها استفاده شد. بدین منظور آزمودنی‌ها به صورت هدفمند انتخاب و با همین روش در گروه‌های آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. افراد گروه آزمایش در یک دوره طرحواره درمانی که طی ۸ جلسه ۱/۵ ساعته هفتگی به صورت گروهی برگزار شد، شرکت کردند. ابزار مورد استفاده شامل پرسشنامه‌ی افکار خودکشی بک و فرم کوتاه مقیاس طرحواره‌های ناسازگار یانگ بود. **یافته‌ها:** نتایج پژوهش نشان داد طرحواره درمانی در تعدیل طرحواره‌های محرومیت هیجانی، نقص / شرم، وابستگی / بی‌کفایتی، آسیب‌پذیری به ضرر و بیماری، گرفتار / خودتحويل نیافته، اطاعت، ایثار، بازداری هیجانی، معیارهای سرسختانه، استحقاق و خویشتن داری / خودانضباطی دختران ۱۴ الی ۱۸ ساله دارای گرایش به خودکشی اثربخش می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: طرحواره درمانی، گرایش به خودکشی، نوجوانی